

1990 மார்ச் 29]

[திரு. கே. என். நேரு]

முடிவு எடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பது இதுவரை எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் உறுப்பினர் அவர்கள், இன்று காலையிலேதான் இந்த அவையிலே வந்து சொன்ன காரணத்தால் மேற்கொண்டு ஆணையர் அவர்கள் எடுத்து இருக்கின்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றி எல்லாம் நாளை காலையிலே அறிவிக்கிறேன் என்பதையும் சொல்லி, இங்கே உறுப்பினர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு உறுதிமொழி வேண்டுமென்று, தொழிலாளர்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைப்பதற்கான உறுதிமொழியைத் தரவேண்டுமென்று இங்கே சொன்னார்கள். அப்படி உறுதி மொழி எங்களால் தர இயலாது. ஆனால் நிச்சயமாக தொழிலாளர் பக்கம் உதவியாக இந்த அரசு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திண்டுக்கல்லில் ஏற்பட்ட மிகப் பெரிய கலவரம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் வேறு ஏதோ பேசப் போகிறீர்கள் என்று நினைத்தேன். இது குறித்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. உங்கள் கட்சியிலே இருந்து கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

திண்டுக்கல் நகரில் ஏற்பட்டுள்ள சட்டம் ஒழுங்கு நிலை குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் கே. ரமணி, உ. ரா. வரதராசன், எஸ். டி. உகம்சந்த், எஸ். ஏ. தங்கராஜன் ஓய். வெங்கடேஸ்வர திட்சிதர் மற்றும் எம். அப்துல் லத்தீப் ஆகியோர் “திண்டுக்கல் நகரில் ஏற்பட்டுள்ள சட்டம் ஒழுங்கு நிலை குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை மொழிய அனுமதி கோரி முன்னறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடந்துவிட்ட திண்டுக்கல் நகரத்தினுடைய வகுப்புக் கலவரம் குறித்து இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அவையை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நாள் வலியுறுத்தி, மிகச் சுருக்கமான சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன்]

[1999 மார்ச் 29]

தலைவர் அவர்களே. இந்த வகுப்புக் கலவரம் ஒரு அசம்பாவிதத்தால் நடந்துவிட்ட வகுப்புக் கலவரம் அல்ல. திண்டுக்கல் நகரத்தில் திட்டமிட்டு, ஆயுதப்படையாகக் கலக்காரர்கள் திரட்டப்பட்டு நடத்தப்பட்ட வகுப்புக் கலவரம் இது. மனிதர்கள் மனித நேயத்தில் ஜாதி, மாத வேறுபாடு இல்லாமல் ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்த நகரம் இது. தமிழகத்திற்கே எடுத்துக் காட்டாக, இந்துக்கள், கிருத்துவர்கள். முஸ்லீம்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து திருச்சபை பேரவை என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி ஆண்டுதோறும் ஐக்கிய விழா நடத்தி வருகிறார்கள். ஆண்டாண்டுதோறும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்துக்களும், முஸ்லீம்களும், கிருத்துவர்களும் ஒன்றுகூடி நடத்துகின்ற இந்த தேச ஒற்றுமை விழா சன்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும், அவ்வாறு அமைதியாக இருந்த இந்த நகரத்தின் மக்களின் மத்தியில் தான் இந்த நீசத்தனமான வகுப்புக் கலவரத்தைத் தூண்டி இரண்டு பேர் கொல்லப்பட்டு 27 பேர் படுகாயமுற்று, கடைவீதிகள் குறையாடப்பட்டு அமைதியற்ற ஒரு பதட்ட நிலை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அடிப்படையான காரணமாக நான் கருதுவது, இந்து முன்னணியும், ராஷ்டிரிய சுயம் சேவா சங்கமும் (ஆர். எஸ். எஸ்.) ஒன்றாக சேர்ந்து, மதத் தலைவரின் பூபெயரால் காயிதேமில்லத் மாவட்டம் என்று புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட மாவட்டத்தின் பெயர்—காயிதேமில்லத் மாவட்டம் என்ற பெயர்—இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லி அந்தப் பெயரை மாற்ற வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்தார்கள். கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்தவர்கள், நடைமுறையில் முதலில் பாதையாபத்திரை ஆரம்பித்தார்கள், வால்போஸ்டர்கள் ஒட்டினார்கள். வேன்களில் வந்து பிரச்சாரம் செய்தார்கள். முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிரான, அவர்களுக்கு விரோதமான பிரச்சாரத்தை எழுப்பினார்கள். நகரச் சுவர்களில் அசிங்கமாக ஆபாசமாக, அருவறுக்கத்தக்க வகையிலே வாசகங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன. முஸ்லீம் மைனாரிட்டி மக்களைப் புண்படுத்தும் வகையில் அவைகள் செய்யப்பட்டன. அதையொட்டித்தான் சென்ற ஜனவரி மாதம் ராம ஜென்ம பூமி ஊர்வலத்திலே பாதையாபத்திரை வந்தபோது திண்டுக்கல் நகரத்தில் முஸ்லீம் மக்கள் அதிகமாக வாழும் பேகம்பூர் மசூதி முன்னே செல்லும்போது வகுப்புக் கலவத்தைத் தூண்டினார்கள். நல்ல வேளையாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் நேரத்தில் தலையிட்டு அமைதியைப் பாதுகாத்தார்.

10-45 மணி

அதற்குப் பின்னால் இந்து முன்னணியினர் அந்த மாவட்டத்தின் பெயரை மாற்ற வேண்டுமென்ற இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து நடந்தினார்கள். மூன்று மாதங்களாக இந்த மாவட்டம் முழுவதும் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். அந்தப் பெயர் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்து அனுமதி

1990 மார்ச் 29] [திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன்]

பெற்று, முஸ்லீம் மக்களுக்கு விரோதமான பிரச்சாரத்தை நடத்தினார்கள். இந்த அபாயத்தை உணர்ந்த காரணத்தால், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முன் முயற்சி எடுத்து, நகரத்தில் இருக்கிற அனைத்து மத மக்களையும், சர்வ கட்சி அன்பர்களையும் இந்த மக்களுக்கு வேண்டுகோள் வைத்து, காவல்துறை சார்பில் தீவிரமான பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு கூட்டு முயற்சியில் ஈடுபட்டோம். என்ன காரணத்தாலோ, அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்களும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களும் வர மறுத்து விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு இந்தச் சம்பவம் நடந்த பிறகாவது, ஒற்றுமைக்கு வந்தார்களே என்பதை நினைத்து நான் பெருமைப்படுகிறேன். 24 ஆம் தேதி கண்டன ஊர்வலமும், பொதுக் கூட்டமும் நடத்துவது என்று அனுமதியை அவர்கள் பெற்றார்கள். 24 ஆம் தேதி 2 மணிக்கே வெளி மாவட்டங்களில் இருந்து 30 வேன்களில் கிட்டத்தட்ட 400 பேர் திரண்டு வந்தார்கள். வந்தவர்கள் ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு ஆபாசமான கோஷங்களைப் போட்டு வந்தார்கள். அதில் ஒரு வேன், முகமதிய புரத்தை நோக்கிச் சென்று அமைதியாக இருந்த அந்தப் பகுதி மக்களிடம் சென்று கலவரத்தைத் தூண்டினார்கள். கலகம் நடந்தது. அதன் விளைவாக 2 உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டன. மனிதனை மனிதன் வெட்டி, குத்தி கொலை செய்யும்படியான ரத்த வெறிச் செயல் நடந்தது கண்டு வேதனைப்படுகிறேன், துயரப்படுகிறேன். அதைத் தொடர்ந்து, கலகக் கும்பல் நகருக்குள் நுழைந்து, கடைவீதியில் உள்ள கடைகளைத் தாக்கி, சூறையாடி, மோசமான நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள்.

இந்த அவைக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது, இவ்வளவு நிகழ்ச்சிகள் 2 மணியிலிருந்து 3 மணி வரை நடந்த நேரத்தில் காவல்துறை நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். மாலை 3 மணியிலிருந்து 6 மணி வரையிலும் இந்து முன்னணியின் பிரச்சாரக் கூட்டம் நடந்தது. அந்தக் கூட்டத்தில் பேசிய இந்து முன்னணித் தலைவர்கள் மோசமான முறையில், இன வெறியைத் தூண்டி, மத வெறியைத் தூண்டி, ரத்தக் களறியை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த அளவுக்கு அந்தக் கூட்டத்தில் பேசினார்கள். அதற்குப் பின்னால் அந்த நகரத்தில் இருக்கிற அனைத்து மத மக்களையும், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அழைத்து எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் மூலமாக ஒற்றுமை ஏற்பட்டது. நாங்கள் ஒற்றுமை காண முயற்சித்தோம். அந்தக் கூட்டத்தில் பேசிய மதத் தலைவர், சர்வ கட்சி நண்பர்கள் ஒரு விஷயத்தை வற்புறுத்தினார்கள். காவல் துறையினர், காலத்திலே வந்து தலையிட்டிருந்தால், இந்தக் கலவரத்தைத் தடுத்திருக்க முடியும் என்று காவல் துறையின் நடவடிக்கைகள் மீது சந்தேகித்தார்கள். அவர்கள்,

திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன் [1990 மார்ச் 29]

காலத்திலே தலையிட்டிருக்க வேண்டும். இந்தச் சபைக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, இந்தத் துயரமான நிலையில், பதட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உயிர் இழந்த குடும்பங்களுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிவாரணம் ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு மன நிறைவை அளிக்கும் வகையில் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட சமூக விரோதக் காரியங்களில் ஈடுபட்ட குற்றவாளிகளை விரைவில் கண்டுபிடித்து, கடுமையான தண்டனையைக் கொடுக்க வேண்டும். அதை விரிவாக விவாதிக்க இந்தச் சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-50 மணி

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 24-ஆம் தேதி நடந்துவிட்ட அந்தத் துயரமான சம்பவத்தை எண்ணிப்பார்க்கிற நேரத்தில் தமிழகம் பூராவும் இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு சட்டம், ஒழுங்கு இழந்து இருக்கின்றது என்ற ஒரு நிலைமையை உணர முடிகிறது. இந்தச் சம்பவத்தின் பின்னணியை நோக்குகிற நேரத்தில் இதற்காகவே திட்டமிடப்பட்டு கலவரத்தைத் தூண்டுகிற அளவுக்கு ஒரு சிலர் பல நாட்களாகச் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது. பிப்ரவரி மாதமும், மார்ச் மாதமும் அங்கே நடந்து இருக்கிற சம்பவங்களை எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில் அன்றைக்குக் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இதுபற்றி முன்கூட்டியே அறிந்து தக்க பாதுகாப்பை அளிப்பதற்குத் தவறி இருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். வகுப்புக் கலவரங்கள் இல்லாத ஒரு அமைதிப் பூங்காவாக விளங்கிய தமிழகத்தில் இன்றைக்கு ஒரு சில இடங்களில் இந்த வகுப்புக் கலவரங்கள் ஆரம்பித்திருக்கின்ற ஒரு துயரத்தை எண்ணிப்பார்க்கிற நேரத்தில் பிப்ரவரி மாதத்திலே நடந்த அந்த மாநாட்டிலே பேசப்பட்ட அந்தப் பேச்சுக்களும், அதற்குப் பிறகு அந்தப் பகுதியிலே, முன்பு மீனாட்சிபுரத்திலே செய்யப்பட்டது போன்ற, மத மாற்ற நோக்கங்களும் தொடர்ந்து ஏற்பட்டதும்தான் காரணங்கள் என்று இன்றைக்கு அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கிற மக்கள் மத்தியில் ஒரு அதிருப்தி நிலவுகிறது.

24ஆம் தேதி இதே போன்று ஊர்வலத்திற்கும், அவர்கள் மாநாடு நடத்துவதற்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்ட பிறகு அந்தப் பகுதியிலே தகுந்த பாதுகாப்பைக் காவல் துறையினர் செய்து இருக்கவேண்டும். அந்தப் பகுதியிலே பதட்ட நிலை இருக்கிறது, கலவரங்கள் வரும் என்று அந்த மாநாட்டை நடத்தியவர்களும், மற்றவர்களும் காவல் துறையினரிடம் பாதுகாப்பைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை. காவல் துறையினரும் அவர்களுடைய 'இன்வெஸ்டிகேஷன் ரிபோர்ட்'-வும் தவறு

1990 மார்ச் 29]

[திரு எஸ். டி. உகம்சந்த்]

விட்டதன் காரணத்தால் இரண்டு மனித உயிர்கள் மாய்கிற அளவிலும், பலர் காயம் அடைகிற அளவிலும், பலருடைய உடைமைகள் சேதம் அடைகிற அளவிலும் நிலைமைகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட துயரமான சம்பவம் எங்கே நடைபெற்றிருந்தாலும் சரி, அதற்குக் காரணமானவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் மீது அரசு எந்தவிதமான தயக்கமும் இன்றி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற அந்தப் போராட்டத் திற்குக் காரணமே, அதாவது அந்தச் சம்பவத்திற்குக் காரணமே பெயர் மாற்றம்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. அரசு அதைத் தவிர்த்து இருந்தால் இந்த அளவுக்கு ஒரு கலவரமே ஏற்பட்டு இருக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே அமைதி திரும்ப வேண்டும் என்பதற்காக அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்திருக்கிற பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சினிவாசன் அவர்களும், மற்றவர்களும் முழு முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டு இந்தப் பகுதியிலே கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் அமைதி நிலவ வேண்டுமென்று பாடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதிலே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்ற நேரத்தில் அங்கே சூறையாடப்பட்டிருக்கின்ற கடையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்றவகையில் செயல்படவேண்டும். இந்தத் தமிழகத்தில் இந்தப் பிரச்சினை இன்றைக்கு வகுப்புக் கலவரமாக மாறுகின்ற நிலைமையை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை எல்லாம் ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, சமீபத்தில் திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டத்தில் திண்டுக்கல்லில் நடந்த சம்பவம் பற்றிச் சொல்லும்போது அது மிகவும் வருத்தத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய சம்பவமாக நடந்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திண்டுக்கல் நகரத்திற்கே மதம் பிடித்துவிட்டதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இந்தக் கலவரத்தைப் பார்க்கும் போது அந்த நகரத்திற்கே மதம் பிடித்துவிட்டதோ என்றுதான் தோன்றுகிறது. இதிலே ஒரு சாராரை மட்டும் குற்றம் சொல்வதை நான் நம்ப மாட்டேன். இரண்டு கைகள் தட்டினால்தான் சத்தம் வரும். அதுபோல் இரண்டு கைகள் தட்டினால்தான் சண்டை வரும். ஒரு கை தட்டினால் சண்டை வராது. எனவே, இரு சாரார் மீதும் குற்றம் சொல்ல வேண்டுமே தவிர ஒரு சாரார் மீது மட்டும் குற்றம் சொல்லி அதாவது இந்துக்கள் குழுமினார்கள், ஆர். எஸ். எஸ். காரர்கள் குழுமினார்கள் என்று சொன்னால் அதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ள மாடியாது.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மார்ச் 29]

10-55 மணி

அங்கே நடந்தது என்னவென்றால் காயிதே மில்லத் மாவட்டம் என்று கலைஞர் அவர்கள் பெயர் வைத்தார்கள். அதனைச் சபையிலே எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டோம். நூற்றுக்கு நூறு ஒத்துக்கொண்டோம். அதிலே அப்ஜக்ஷன் இல்லை. அதாவது எல்லோரும் 'யுனானிம்ஸ்' ஆக ஒத்துக்கொண்டோம். அதனை ஒரு சாரார் ஆட்சேபணை பண்ணி இருக்கிறார்கள். கூட்டங்கள், ஊர்வலங்கள் போன்றவற்றை நடத்துவதற்கு உத்தரவு கேட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது விளம்பரம் ஆகவிலையோ என்னவோ தெரியவில்லை. உத்தரவு கேட்டிருக்கிறார்கள். போலீசாரும் உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். கல்யாணத்திற்கு பத்திரிகை வைக்கிறோம், வருகிறார்கள், வாருங்கள் என்று சொல்கிறோம். வந்தால் சாப்பாடு போட்டுத்தானே அனுப்புகிறோம். அடித்தா அனுப்புகிறோம். அந்தமாதிரி கூட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுத்த பிறகு போலீஸ் பந்தோபஸ்தும் அங்கே இருந்தது. ஆகவே அவர்களைக் குறை சொல்ல முடியாது. அங்கே கட்டுக்கு மீறி சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. எனவே போலீசை குறை சொல்ல முடியாது. அவர்கள் பந்தோபஸ்து போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் கள்ளன் பெரிசா, சாப்பான் பெரிசா? கொள்ளைதான் பார்த்திருக்கிறோம். இந்தக்காலத்தில் பார்த்துக்கொம். இப்போது கூடப் பாருங்கள், 3 இடங்களிலே கொள்ளை நடந்திருக்கிறது. இங்கே ஒரு நாளிலே நடந்திருக்கின்றன. பஸ்-லே மறித்து கொள்ளை அடித்திருக்கிறான். ஸ்கூட்டரிலே போகின்றவரை மறித்து கொள்ளை நடத்தி இருக்கிறான். இப்படியெல்லாம் மறித்து, நிறுத்தி எல்லாம் கொள்ளை அடித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய கட்டுக்கு அடங்கவில்லை. அப்படி கட்டுக்கு அடங்காத கூட்டம், இரு சாராரும் சேர்ந்து ஊர்வலத்திலே போகும் போது ஓரிடத்திலே முஸ்லீம் சகோதரர்கள் எல்லாம் ஒரு இடத்திலே இருந்துகொண்டு கல்லை விட்டெறிந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலேதான் அந்தக் கலவரம் ஆரம்பித்திருக்கிறது. பொதுக் கூட்டத்திலே கலவரம் ஆரம்பிக்கவில்லை. அந்த இடத்திலே ஒரு சாரார் போகும் வழியிலேதான் இது ஆரம்பித்திருக்கிறது. அந்தக் கலவரம் அப்படியே பெரிதாக ஆகிப்போய் இருக்கிறது. அந்தக் கலவரத்திலே இரண்டு உயிர்கள் போய் இருக்கின்றன. ஆனால் இரண்டு உயிர் என்று சொல்லும்போது, முஸ்லீம்தான் ஒருத்தர் இறந்திருக்கிறார். இந்துவிலே ஒருவர் இறந்திருக்கிறார். அதனாலே அதிலே ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஒரு சாரார் மட்டும் இறந்திருந்தால் இன்னும் வேகமாகப் போய் இருக்குமோ என்னவோ தெரியவில்லை. நல்ல வேளையாக இதிலே ஒருவன் இறந்தான், அதிலே ஒருவன் இறந்தான்.

1990 மார்ச் 29]

[திரு. ஜய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

அதும்ட்டுமல்லாமல் அங்கே கடைகளிலேயெல்லாம் சூறையாடியிருக்கிறார்கள். இது எப்படி நடந்தது என்றால், அதற்குக் காரணம் சமூக விரோதிகள்தான். இதிலே நீங்கள் கிருத்தவர்கள், முஸ்லீம்கள், இந்துக்கள் என்று பிரிக்க வேண்டாம். சமூக விரோதிகள் என்று இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஒரு தனி மதம். அவன் இந்த மதத்தைச் சார்ந்தவன் என்று சொல்லமுடியாது. இந்தக் கலவரம் வந்ததுதான் சாக்கு என்று சொல்லிவிட்டு, கொள்ளையடிக்க ஆரம்பித்துவிடுகிறான். இவர்கள் கொள்ளையடித்துவிட்டார்கள். கொள்ளை அடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, இழந்தவர்களுக்கு எல்லாம் நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். கடைகளுக்கு எல்லாம் கேட்கிறார்கள். இழந்தவர்களுக்கு என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இறந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் இந்தக் கொள்ளைகள்—சமூக விரோதிகளால் நடந்த சம்பவங்களில் போது கொள்ளை நடந்தால் எப்படிக் கொடுப்பது? நிறைய பணம் கிடைக்கும் என்றே செய்வார்கள். நீங்கள் பணம் ஒதுக்க வேண்டும் இதற்காக என்று இந்த பட்ஜெட்டிலே. கொடுக்கலாம். அதுபற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இதுமாதிரி தினமும் நடக்கிறது. நம் நாட்டிலே மத உணர்ச்சி, சாதி உணர்ச்சி, பாஷை உணர்ச்சி எல்லாம் ஐாஸ்தியாக இருக்கின்றது. இந்த மாதிரி சம்பவங்கள் நடக்கும்போது லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கொடுக்க பணம் ஒதுக்கி, அவர்களுக்கெல்லாம் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடக்கும் போதெல்லாம் நஷ்டஈடு கொடுப்பது என்று வந்தால் எப்படி முடியும்? கொடுக்கவேண்டியதுதான். அதை நான் மறுக்கவில்லை. உங்களிடம் பணம் இருந்தால் கொடுங்கள். பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்குங்கள். நமது முதல்வர் அவர்கள் இந்தமாதிரி சம்பவங்கள் நடந்ததானால் நஷ்டஈடு என்று மறுபடியும் தனியாக ஒதுக்குகிறார்கள் என்று சொன்னால்கூட நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இந்த நிலமைகள் கட்டுக்கு அடங்காமல் போய்விட்டது. அதிலே கூட ஒரு சாரார்தான், இந்துக்கள்தான், ஆர். எஸ். எஸ். தான் என்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நான்தான் சொன்னேனே ஒரு கை தட்டினால் சத்தம் வருமா என்று. யேசு கிருஸ்து சொன்னார், 'ஒரு கன்னத்திலே அறைந்தால் இன்னொரு கன்னத்தைக் காண்பி' என்று. அப்படி செய்திருந்தால் சண்டை வருமா எங்கேயாவது. ஒரு கன்னத்திலே அறைந்தாயே, இதோ இன்னொரு கன்னம், அறை என்று சொல்லியிருந்தால் சண்டை வருமா? பேசாமல் போய்விடுவான்.

அதேமாதிரி இரண்டு பேருக்கும் வேகம் இருந்திருக்கிறது. அங்கே வகுப்பு வாதத்தைத் தூண்டுகிறார்கள். மதம் மாற்றத் திற்குத் தூண்டும்போது வேகம் ஏற்படுகிறது. முஸ்லீம்கள் எல்லாம் நம் நாட்டிலே இருந்தவர்கள்தான். இந்த லத்தீப் அவர்கள் நம் ஊரிலே இருந்தவர்கள்தான். எப்படியோ அந்தக் காலத்திலே அந்த மதத்திலே மாறினார். எப்படி என்று நமக்குத்

று 14

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மார்ச் 29]

தெரியவில்லை. நம்மோடு அண்ணன் தம்பி மாதிரி இருந்து நம் மதத்திலேயிருந்து எப்படியோ எந்தக் காலத்திலேயோ மாறி பெயர் மாற்றி வைத்துக்கொண்டு மதம் மாறிவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு இந்த மாதிரி உணர்ச்சி வரவேண்டியது இல்லை. ஆகையால், இதில் ஏதாவது தீர்வு காண்பதற்கு தமிழ்நாட்டிலே இந்த மாதிரி சம்பவம் நடக்காமல் இருப்பதற்கு இந்த திண்டுக்கல்லிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு இந்தச் சபையினுடைய நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து சாங்கோபாங்கமாக விவாதிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 24-ஆம் தேதி திண்டுக்கல்லில் நடந்த துர்ப்பாக்கியமான நிகழ்வுகளைக் குறித்து இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் அனைவராகும் தங்களுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நானும் அவர்களோடு சேர்த்து என்னுடைய துக்கத்தை என்னுடைய வருத்தத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் ஒரே நாளில் நடந்துவிடுவதில்லை. இங்கே பேசிய நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய தீட்சிதர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கைச் சத்தம் வரவேண்டுமென்றால், இரண்டு கைகள் இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் வெறும் அடிப்பவன் மட்டும் இருந்தால் அது கலவரமாகக் கருதப்படமாட்டாது. அடிக்கப்படுபவனும் இருக்கவேண்டும். அதைத் தான் தீட்சிதர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு சாரார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே தொடர்ந்து சில பேர் அடிப்பவர்களாகவும், சில பேர் அடி வாங்குபவர்களாகவும், அதுவும் காரணம் இல்லாமல் அடி வாங்குபவர்களாகவும் இந்த நாட்டில் இருந்துகொண்டிருப்பதுதான் ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலை என்பதை நாம் வற்புறுத்தி வருகிறோம். தொடர்ந்து திண்டுக்கல்லில் கடந்த சில மாதங்களாக துஷ்பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். சுவரொட்டிகள் எழுதினார்கள். வால்போஸ்டர்கள் போட்டார்கள். நோட்டீஸ்களை வெளியிட்டார்கள். கூட்டங்களிலே பேசினார்கள். இஸ்லாமிய சமுதாயத்தை நாம் எண்ணிப்பார்க்கக் கூட முடியாத அளவுக்கு மிக ஆபாசமாகப் பேசினார்கள். என்ன பேசினார்கள் என்று இந்த மாண்புமிகு அவையில் நான் திருப்பிச் சொல்லவும் முடியாது. அந்த அளவுக்குப் பேசினார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் திட்டமிட்டு எல்லா ஊர்களுக்கும் தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் நோட்டீஸ்கள் அனுப்பப்பட்டன. நான் தங்களுடைய அனுமதியோடு ஒரே ஒரு நோட்டீசை மட்டும் படிக்கிறேன். அதுவும் ஒரு சில பகுதிகளை மட்டும் படிக்கிறேன்.

1990 மார்ச் 29] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

11-00 மணி

‘காய்தே மில்லத் பெயர் வேண்டவே வேண்டாம். ஏன் தன்மானமுள்ள எந்த நாடும் தேசத் துரோகியின் பெயரை வைக்காது. பாரதத் தாயை வெட்டிப் பிளந்து, இந்துக்களின் பிண மலையைக் குவித்து, ரத்த ஆறு ஓடியதற்கு முஸ்லீம் லீகும் அதன் தலைவர் காய்தே மில்லத்தும் காரணம். இதனை அனுமதிப்பதா? நாட்டை வெட்டிய நாசகால சக்திக்கு இது ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்கும். இது தமிழ் பெயர் அல்ல. காய்தே மில்லத் என்பது தமிழ் பெயர் அல்ல. கன்னித் தமிழ் நாட்டில் அரபுப் பெயர். அவமானம்....

இந்த நோட்டீசை எழுதியவர்களுக்கு ஒருவேளை தமிழ் மட்டும் தெரிந்த காரணத்தால் இப்படி எழுதியிருக்கிறார்களோ என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் இந்த நோட்டீசை வெளியிட்டவர்கள் இந்து முன்னணி இயக்கத்தைச் சார்ந்த அருமை உடன்பிறப்புகள் என்பது நமக்குத் தெரிய வருகிறது. நான் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு வாதமாக அல்ல, ஒரு கேள்வியாக இங்கே ஒன்றை வைக்கின்றேன். இந்து என்ற சொல்லே கூட எந்த இந்திய நாட்டு மொழியையும் சாராத ஒரு சொல்வாகும். அது அரபுச் சொல். இந்து என்று சொல்லப்படுவது அரபுச் சொல். அதுவும் சுத்தமான ஸ்வயம்பிரகாச அரபுச் சொல். இந்து என்று சொன்னால் அழகு என்று பொருள் அரபிலே. ஆக, இந்து என்பது அரபுச் சொல். இந்து என்றால் அழகு என்று பொருள். ‘இந்தா’ என்றால் அழகி. இந்து என்றால் அழகு, அழகன் என்ற பொருளிலே அது அரபு நாட்டிலே காலம் காலமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அரபுநாட்டுக்காரர்கள் தான் இந்த நாட்டுக்கு வந்தபோது, இந்த நாட்டினுடைய அழகை, இதனுடைய நீண்ட ஆறுகளை, பசுமையான நம்முடைய நிலப் பரப்பைப் பார்த்து ‘இந்து’ என்றால் அழகான பூமி என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினார்கள். அந்த வகையில் இந்த நாட்டிலே வாழக்கூடியவர்களை இந்து என்று சொன்னார்கள். இதுதான் இந்து என்று சொல்லக்கூடியது. இந்து என்ற இந்தச் சொல் எந்த நாட்டிலேயும் கிடையாது.

நான் வாதத்திற்காகவோ, விதண்டாவாதத்திற்காகவோ சொல்லவில்லை, உண்மையாகவே சொல்கிறேன். இந்த நாட்டிலே வைணவர்கள் உண்டு, சைவர்கள் உண்டு, காபாலிகர்கள் உண்டு, வீர சைவர்கள் உண்டு, சமணர்கள் உண்டு, சாத் தர்கள் உண்டு, அதே நேரத்தில் அவ்வைதிகள் உண்டு, துவைதிகளும் உண்டு, விசிஷ்டாத்வைதிகள் உண்டு, ஏகாந்திகள் உண்டு, அதே நேரத்தில் இந்து என்று ரிக் வேதத்திலிருந்து இன்றைய வரை எந்த மார்க்கமும் இந்த நாட்டிலே கிடையாது. இது

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 மார்ச் 29]

அரபுச் சொல், எனவே அரபுச் சொல்லை வைக்கக் கூடாது என்று சொல்லும் இந்து நண்பர்கள் ஒரு பெரிய சமுதாயத்திற்கே அரபுச் சொல்லை வைத்துக் கொண்டு இருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அப்படி என்றால் என் பெயர் கூட அப்துல் லத்தீப் தான். இங்கே இருக்கிற பல நண்பர்களுடைய பெயர்கள் சமஸ்கிருதப்பெயர்கள். இதுபற்றியும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழ் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் சமஸ்கிருதத்தில் தங்களுடைய பெயரை வைத்துக் கொண்டு, ஏன் பெரிய சமுதாயத்திற்கே வேறு பெயரை வைத்துக் கொண்டு, அரபுச் சொல்லை வைத்துக்கொண்டு தமிழில் பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமாத்திரமல்ல, சேக்தம்மி சதாவதானம் பாவலர் அதே நேரத்தில் நம்முடைய உமறுப் புலவர் இவர்களுடைய பெயர் எல்லாம் தமிழ்ச் சொல், அதிலே வைத்திருக்கலாமே என்கிற வாதத்தையும் வைத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. உமறு என்ற சொல் தமிழ்ச் சொல்லா என்று தெரியவில்லை. அதைக் கற்றறிந்த நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் அவர்களும், தமிழ்னுடைய திருவுருவாகவும் திகழ்கிற நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் தான் சொல்ல வேண்டும். எனக்கு அவ்வளவு தமிழ் தெரியும் என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஏதோ ஒவ்வொரு மொழியையும் தொட்டு வைத்திருக்கிறேன். எவ்வு புலமை இருப்பதாக நான் சொல்லவில்லை. நான் தெரிந்த அளவுக்குச் சொல்லி இருக்கிறேன். தயவு செய்து அவர்களுக்கு மாற்றுக் கருத்து இருந்தால் இலக்கிய மொழி என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் அதை மறுத்துச் சொன்னால் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார் ராக இருக்கிறேன்.

எனவே தேசத் துரோகி காய்தே மில்லத் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது ஒரு காலம். நமது இஸ்லாமிய சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களை அச்சுறுத்தி, ஓட்டு வங்கிகளாக ஆக்கி, இரண்டாம் தரக் குடி மக்களாக அவர்களை வைத்துக் கொண்டு, பயன்படுத்தி வந்த நிலைமைகளை எல்லாம் அண்மையில் புதிய உண்மைகள் உலா வந்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே ஒரு புத்தகமாக சீர்வாய் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

'The legend and reality' by Thiru H. M. Seeruai. The Author of Pakistan was not Muslim League was not Mohammed Ali Jinnah, but somebody else.

ஆனால், யார் என்பதை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. நாட்டைத் துண்டாடிய கட்சி எது என்பதை இன்றைக்கு மல்லானா அபுல் கலாம்-ஆசாத் மட்டுமல்ல, மிகப் பெரிய மேதைகள் சீர்வாய் போன்றவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு நூல்கள் மூலம் எழுதியிருக்கிறார்கள். நாட்டைத் துண்டாடிய கட்சி எது என்று தெரியும், எந்தத் தலைவர் என்பதும் தெரியும் என்பதை

.....

1990 மார்ச் 29]

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திலே பேசுகிறாரா அல்லது இந்திய அரசியல் வரலாறு மற்றும் சுதந்திர வரலாறு பற்றிப் பேசுகிறாரா ?

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கே இந்தப் பிரச்சினைகள் தான் எச்சரிக்கையாக இருக்கின்றன. அதனால் தான் சொல்கிறேன். தேசத் துரோகிகள் என்று எங்களைச் சொல்வதாலும், ஏதோ இவர்கள் தான் இந்த தேசத்தைப் பெற்று, விலைக்கு, குத்தகைக்கு வாங்கித் தந்ததுபோலவும் சொல்வதால்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

11.05 மணி

இங்கே கூட பேசும்போது சொன்னார்கள், லத்தீப் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று. லத்தீப் யார்? அரபு நாட்டிலேயிருந்து வந்தவனா? இந்து என்ற சொல் அரபு நாட்டிலிருந்து வந்ததே, அப்படி அரபு நாட்டிலேயிருந்து வந்தவனா? இந்த நாட்டுக்குச் சொந்தக்காரன். நான் இந்தத் தமிழ் மண்ணில் பிறந்தவன். இந்தியன். எனவே நான் எந்த மார்க்கத்திற்கும் மாற உரிமை பெற்றவன். என்னைத் தடை செய்வதற்கு யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. நான் இந்த மண்ணைச் சேர்ந்தவன். ஆம், நான் மதம் மாறியவன். என்னுடைய மூதாதையர்கள்தான் மீனாட்சி சுந்தரேசுவரவர் ஆலயத்தைக் கட்டினார்கள். எனவே அப்படிப் பட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த நான் சமத்துவத்திற்காக, சமதர் மத்திற்காக, சம நீதிக்காக ஒரு மார்க்கத்தை நாடிப் போனேன். அப்படிப் போகின்ற உரிமை இந்த லத்தீப்புக்கு உண்டு. இந்த இந்தியனுக்கு உண்டு. இந்தப் பாரம்பரியமான தமிழனுக்கு உண்டு. அதைக் கேள்வி கேட்பதற்கு யாருக்குமே உரிமை கிடையாது என்பதை மிக அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மதம் மாறுகிறார்கள் என்றால் அதற்கு முஸ்லீம் லீக்கர்கள் என்ன செய்தார்கள்? மதம் மாறுகிறார்கள் என்றால் திண்டுக்கல் முஸ்லீம்கள் என்ன செய்தார்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது ' ஒத்தி வைக்க லாமா ' என்பது குறித்துக் கவனத்திற்குத்தான் கொண்டு வருகிறீர்கள்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : ஆக இப்படி நோட்டீசுகள் போட்டு, அதிலே பாருங்கள், அதை மாநிலம் முழுவதும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற விட்டு, நாங்கள் சொல்கிற கருத்துக்களை நீங்கள்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 மார்ச் 29]

ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா என்று கையெழுத்து போட்டு, எங்களுடைய அலுவலகத்திற்கு அனுப்பிங்கள் என்று சொல்லி, நாடு முழுவதும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இது எப்படிப் போனது? தமிழ்நாடு முழுவதும் எப்படிப் போனது என்பதை மாண்புமிகு முதலவரவர்கள்தான் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். இதனுடைய அடிப்படையிலே எல்லா ஊர்களிலும் நோட்டீசுகள். நான் சொல்ல வந்தது. இதனுடைய விளைவுகள் எல்லா ஊர்களிலும் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றித்தான் நாங்கள் கவலை கொள்கிறோம். திருப்பூரிலே மிகப் பெரிய கலவரத்திற்கு ஏற்பாடாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் 2, 3 நாட்களிலே ஏதாவது நடக்கும் அங்கே. நான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், அங்கே யாரோ ஒரு ரவியாம், தியேட்டர் உரிமையாளராம். அவர் இதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறாராம். கலிதீர்த்தான் என்று ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர். எங்களுக்கு இருக்கிற வேதனை எல்லாம் அரசுத் துறையிலே, போலீஸ் துறையிலே இருக்கிறவர்களும் வகுப்புத் துவேஷத்தைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். இதைத்தான் நான் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கலிதீர்த்தான் என்ற ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஆம்பூருக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற நம்முடைய ஒரு கிராமத்திலே திடீரென்று மொகரம் பண்டிகை நடத்தும் இடத்திலே பிள்ளையார் சிலையை வைத்தார்கள். பிள்ளையார் சிலையை வைத்த உடனேயே என்ன செய்வார்கள் முஸ்லீம்கள்? எனவே இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை அவர்கள் உருவாக்குகிறார்கள். திட்டமிட்டு ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். திட்டமிட்டு சூரையாடினார்கள், திட்டமிட்டு முஸ்லீம்களைத் தாக்கினார்கள். திட்டமிட்டு துலுக்களை வெட்டு துலுக்கச்சியை கட்டு என்று சொன்னார்கள். துலுக்களை வெட்டு, துலுக்கச்சியை கட்டு—இதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். மற்றவைகளைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் கொல்வதற்கு என்னுடைய பண்பாடு இடம் கொடுக்கவில்லை. இதையெல்லாம் அனுமதிப்பதா? தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மதம் என்பது மதம் கொண்டு அலைகின்ற மதயானையாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை எந்த மதமும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. நாங்கள் கூட அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. நாம் முதலிலே மனிதர்கள். மனிதர்களாக இருக்கும் காரணத்தாலேதான் இந்துக்கள். நான் ஆடு, மாட்டாக இருந்தால் அப்துல் லத்தீப்பாக இருக்க முடியாது. நான் முதலிலே மனிதன். மனிதனாக இருப்பதால் தான் நான் அப்துல் லத்தீப். நாம் மனிதனாக இருக்கிற காரணத்தாலேதான் அருணாசலம், அந்தோணி எல்லாம் எனவே முதலிலே மனிதனாக இருக்கவேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள்

1990. மார்ச் 29]

[திரு. எம். அப்துல்லாத்தீப்]

விரைந்து சர்வ கட்சிக் கூட்டத்தைக் கூட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், விரைந்து கூட்டுங்கள். நான் எல்லா இடங்களுக்கும் போகக் கூடியவன். நான் போகாத இடம் உண்டா? நான் போகாத கோவில்கள் உண்டா? நான் அறியாத கோவில்கள் உண்டா? நான் பேசாத கோவில்களின் மகாத்தமியங்கள் உண்டா மனிதனாக வாழக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். இன்னும் ஒன்று, இதோ டாருங்கள் இன்னொரு நோட்டீஸ். இந்துக்களுடைய தோப்புகள், தோட்டங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. என்கே அழிக்கப்படுகின்றன ஆம்பூர் சர்க்கரை ஆலைக்கு அருகில் கிருத்துவர்களின் அட்டகாசம். இது கிருத்துவர்களுக்கு விரோதமானது. இந்துக்கள் அல்லாதகாலஸ் துறை அதிகாரிகள் கிருத்துவர்களுக்கு ஊக்கமும், உற்சாகமும் கொடுக்கிறார்கள். இது எனக்குத் தெரியாது, என்கே என்று. பாரத நாட்டைத் துண்டாடுவதற்குக் காரணமாக இருந்த துரோகி காயிதே மில்லத் பெயரை திண்டுக்கலுக்கு வைத்ததைக் கண்டித்து சாத்விகமான பேரணி நடத்தி இருக்கின்ற இந்துக்கள்... (மணி அடிக்கப் பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் முடிக்கலாம்.

திரு. எம். அப்துல்லாத்தீப்: இது நாடு முழுவதும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை நடந்து முடிந்து விட்டது. 2 பேர் இறந்திருக்கிறார்கள். இறந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்காக நான் வருந்துகிறேன், அனுதாபத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இது பரவக்கூடாது. அதிகாரிகள் பாரபட்சமாக நடந்துகொள்ளக்கூடாது. உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் ஆய்வு செய்து விவாதிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். எனவே இதர விஷயங்களை ஒத்திவைத்து விட்டு மிகமுக்கியமான பிரச்சினையாக இருக்கிற இந்தப் பிரச்சினையை விவாதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

11.10 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு இந்த அவை முன்னால் உள்ள ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது சிலவிவரமான விளக்கங்களை முதலில் தெரிவித்துவிட்டு, தொடர்ந்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் மு.கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 29]

மதுரை மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதிக்கு திண்டுக்கல்-காயிதே மில்லத் மாவட்டம் என்று பெயர் சூட்டி அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைக்குக் கண்டனம் தெரிவிக்கின்ற வகையில் 24-3-1990 அன்று மாலை 4½ மணிக்கு இந்து முன்னணி யினர் திண்டுக்கல் நகரில் ஊர்வலமும் பொதுக் கூட்டமும் நடத்த உத்தேசித்து இருந்தனர். அசம்பாவிதம் எதுவும் நிகழாமல் தடுக்கும்பொருட்டு திண்டுக்கல் காயிதேமில்லத் மாவட்டக் காவல் கண்காணிப்பாளரால் இந்து முன்னணி அமைப்பாளர்கள் முன்கூட்டியே அழைத்துப் பேசப்பட்டு, பள்ளிவாசல் வழியாகவோ அல்லது முஸ்லீம்கள் வாழும் பகுதிகள் வழியாகவோ ஊர்வலம் செல்லாத வகையிலே வேறு ஒரு வழி அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. காவல் துறையினர் முன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர் பேசினார். அ.தி.மு.க. உறுப்பினரும் பேசினார்; லத்தீப் அவர்களும் பேசினார். முன்கூட்டியே எந்த அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதற்கு இது ஒரு சான்று.

முஸ்லீம்களும் அவ்வாறே முன்கூட்டியே அழைக்கப்பட்டு அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய வகையில் எவ்வித வன்முறை நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடக் கூடாது என்று அவர்களும் அறிவுறுத்தப்பட்டார்கள். காவல் துறையிடமிருந்து முன் அனுமதி பெறாமல் எவ்வித ஊர்வலமோ அல்லது பொதுக் கூட்டமோ நடத்தப்படக் கூடாது என்கிற வகையில் திண்டுக்கல் நகர் முழுமைக்கும் காவல் சட்டப் பிரிவு 30 (2)-ன் கீழ் உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. உள்ளூர் காவலர்கள், ஆயுதப் படைப் பிரிவினர் மற்றும் திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டக் காவல் அதிகாரிகள் பாதுகாப்புப் பணியிலே ஈடுபடுத்தப் பட்டதோடு, மேலும் தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல் படையின் ஓர் அணியும் திண்டுக்கல் நகரில் பணி புரிவதற்காகப் பெறப்பட்டது. திண்டுக்கல் நகரிலே உள்ள பேசும்பூர், பாறைப்பட்டி, மேட்டுப்பட்டி, முகமதியாபுரம், பெரியகடைவீதி, போன்ற 21 இடங்களில் காவல் பாதுகாப்புப் பணியில் காவலர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டதோடு, 6 வண்டிகளில் காவலர்கள் ரோந்து சுற்றவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. திண்டுக்கல் நகரத்தில் மாத்திரம் மொத்தமாக சுமார் 500 காவல் அதிகாரிகளும், காவலர்களும் அன்றைக்குப் பணியிலே முன்கூட்டியே அமர்த்தப்பட்டு இருந்தார்கள். எவ்விதச் சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினையையும் சமாளிக்க துணை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அளவிடான எக்சிகியூட்டிவ் மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒருவர் தயார் நிலையிலே அங்கு இருந்தார். மாஸ்ட்

24-3-1990 அன்று பகல், மதுரை, கோவை மற்றும் திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களிலிருந்து தனியார் வேன்களில் சுமார் 2,000 இந்து முன்னணித் தொண்டர்கள் திண்டுக்கல்

1990 மார்ச் 29]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நகருக்கு வந்தார்கள். உள்ளூர் முஸ்லீம்களோடு எவ்விதமான மோதலும் ஏற்படாமல் தவிர்க்கும் வகையில், இந்து முன்னணித் தொண்டர்களை ஏற்றிக்கொண்டு வந்த வாகனங்கள் நகரிலுள்ள பிரதான சாலைகளைத் தவிர்த்து மாற்றுச் சாலைகள் வழியாகத் திருப்பி விடப்பட்டன. இதுவும் காவலர்கள் முன்கூட்டி எடுத்த முயற்சி.

அனைத்து இந்து முன்னணித் தொண்டர்களும் அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட இடமான ஐயப்பன் கோவிலுக்கு அருகில் கூடி இருந்தார்கள். இதற்கிடையே பகல் 2 மணியளவில் இந்து முன்னணித் தொண்டர்களை ஏற்றிக்கொண்டு பதாகைகளோடே அதாவது பேனர்களோ அல்லது கொடிகளோ இல்லாமல் வந்த வாகனம் ஒன்று முஸ்லீம்கள் பெரும்பான்மையாக வசிக்கக்கூடிய பேகம்பூர் பகுதிக்குள்ளே சென்றது. அதிலே கொடிகளும், பதாகைகளும் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் போலீசாரை ஏமாற்றிவிட்டு முஸ்லீம்கள் பெரும்பான்மையாக வசிக்கக்கூடிய பேகம்பூர் பகுதிக்கு அந்த வேன் சென்றது. அந்த வாகனத்திலே சென்ற இந்து முன்னணித் தொண்டர்கள் காயிதே மில்லத் அவர்களுக்கு எதிரான கோஷங்களை எழுப்பிக் கொண்டு சென்றார்கள். அப்போது அந்தப் பகுதியில் நின்று கொண்டு இருந்த முஸ்லீம்கள் இந்தக் கோஷங்களால் ஆத்திரம் அடைந்து இந்து முன்னணித் தொண்டர்களுக்கு எதிரான கோஷங்களை அவர்கள் எழுப்பினார்கள்.

11-15 மணி

இந்தச் சம்பவம் காவல்துறையினர் பணியிலே அமர்த்தப் பட்டிருந்த இடத்திலிருந்து சற்றுத் தூரத்தில், அதாவது பேகம்பூருக்குள் நுழையும் இடத்தில் நிகழ்ந்தது. அந்த வாகனத்தில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த இந்து முன்னணித் தொண்டர்கள் ஏற்கனவே ஐயப்பன் கோயில் அருகில் கூடியிருந்த இந்து முன்னணித் தொண்டர்களிடம் சென்று இச் சம்பவம் பற்றிக் கூறியவுடன் அவர்கள் சுமார் 200 பேர் உடனடியாக பேகம்பூர் நோக்கி விரைந்தார்கள். சுமார் இரண்டேகால் மணிக்கு மொகமதியாபுரம் செல்லும் வழியில் சுமார் 100 இந்து முன்னணித் தொண்டர்களும், 100 முஸ்லீம்களும் பயங்கர ஆயுதங்களோடு மோதிக் கொண்டார்கள். இந்த மோதலிலே கீழ்க்கோட்டையைச் சேர்ந்த மாத்துசாமி செட்டியார் என்பவரது மகன் 27 வயதுடைய நாகராஜன் என்பவரும், திண்டுக்கல் நேரு நகர் முகமது அலியின் மகன் 18 வயதுடைய அம்ஜெத் இப்ராகிம் என்பவரும் பயங்கரமாகத் தாக்கப்பட்டு மரணமடைந்தார்கள். இது தொடர்பாக திண்டுக்கல் நகர வடக்கு காவல் நிலையக் குற்ற எண் 613/90. இந்தியத் தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 147, 148, 324, 302 இன் கீழ் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 29]

இந்த இரண்டு கொலைகளுக்குப் பின்னர் திண்டுக்கல்-காயிதே மில்லத் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளரும், பேகம்பூர் மகுதிக்கு வந்து, முஸ்லீம் சமுதாய இளைஞர்கள் வன்முறையில் ஈடுபடாமல் அமைதியைக் காக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அது போலவே அந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் இந்து முன்னணித் தலைவர்களோடு பேசி, இந்து முன்னணி மேற்கொள்ளவிருந்த ஊர்வலம் மற்றும் பொதுக் கூட்டத்தைக் கைவிட்டு அமைதியைப் பராமரிக்குமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள்.

இந்த இரண்டு கொலைகளை அடுத்து இரண்டு கோஷ்டி யினரும் ஒருவரையொருவர் தாக்குவது, இரண்டு சமுதாயத் தினருக்கும் சொந்தமான கடைகள் மற்றும் வர்த்தக நிறுவனங்களின் பெயர்ப் பலகைகள், கண்ணாடிகள் போன்ற வற்றைச் சேதப்படுத்துவது போன்ற வன்முறைச் செயல்களிலே ஈடுபட்டார்கள். இந்தத் தாக்குதல்களில் பத்து இந்துக்களும், 12 முஸ்லீம்களும் காயமுற்றார்கள். இவர்களில் மூன்று இந்துக்களும் மூன்று முஸ்லீம்களும் திண்டுக்கல் அரசு தலைமை மருத்துவமனையில் உள் நோயாளிகளாகவும் மற்றவர்கள் புற நோயாளிகளாகவும் சிகிச்சை பெற்றார்கள்.

மாலை சுமார் ஐந்தேகால் மணிக்கு மக்கான் தெரு மற்றும் பாறைப்பட்டி ஆகிய இரண்டு இடங்களில் முஸ்லீம் சமுதாயத் தைச் சேர்ந்த ஒரு கோஷ்டியினர் பணியிலே இருந்த காவலர்களைத் தாக்கியதில் ஒரு காவல் உதவி ஆய்வாளர், இரண்டு தலைமைக் காவலர்கள் மற்றும் ஏழு காவலர்கள் காயமுற்றார்கள். அவர்கள் புற நோயாளிகளாக சிகிச்சை அளிக்கப் பட்டார்கள்.

மேற்குறிப்பிட்ட மக்கான் தெருவில் கூடியிருந்த வன் முறைக் கும்பலைக் கலைக்க ஒரு கண்ணீர்ப்புகைக் குண்டு வெடிக்கப்பட்டது.

கடைக்காரர்கள் ஆறு பேர் கொடுத்த புகாரின் பேரில் கடைகள் தாக்கப்பட்டதற்கு ஆறு வழக்குகளும், பணியி லிருந்த காவலர்களைத் தாக்கிய வன்முறைக் கும்பலுக்கு எதிராக இரண்டு வழக்குகளும் பதிவு செய்யப்பட்டன. பணியில் இருந்த காவல்துறை அதிகாரிகளும், காவலர்களும், வன்முறைக் கும்பலைத் துரத்தி, கட்டுப்படுத்தி, மேலும் வன்முறையில் ஈடுபடாமல் உரிய நடவடிக்கை எடுத்தனர்,

1990 மார்ச் 29]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நிலைமை மோசமாகப் போனதால், இந்து முன்னணியால் உத்தேசிக்கப்பட்ட ஊர்வலமும் பொதுக் கூட்டமும் குற்ற நடைமுறைச் சட்டம் 144-வது பிரிவின் கீழ் கோட்டாட்சியரின் நடவடிக்கையின் கீழ் தடை செய்யப்பட்டது. தடை உத்தரவு அமல் செய்யப்பட்டு மேலும் எந்தவித வன்முறை மோதல்களும் நிகழாமல் தடுக்க இந்து முன்னணியினர் ஊர்வலத்தையோ அல்லது பொதுக்கூட்டத்தையோ நடத்த அனுமதிக்கப்படவில்லை. காவல் துறையினர் மேற்கொண்ட தீவிர மற்றும் உடனடி நடவடிக்கையின் விளைவாக 24-3-1990 அன்று பகல் இரண்டு மணிக்குத் தொடங்கிய தகராறு மாலை 7.30 மணிக்குக் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது.

திண்டுக்கல்-காயிதே மில்லத் மாவட்டக் காவல் துறைக்கு உதவியாக மதுரை நகரம், மதுரை ஊரகம், பசும் பொன் தேவர் திருமகனார் மாவட்டம், புதுக்கோட்டை போன்ற இடங்களிலேயிருந்து கூடுதல் காவல் படையினர் மாலை ஐந்து மணிக்கு வரத் தொடங்கினர். இக் கூடுதல் காவல் படை வந்த பின்னர் கூடுதல் எண்ணிக்கையில் காவல் குழுக்களும், ரோந்துக் குழுவினரும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். உரிய காவல் பாதுகாப்புடன் அசம்பாவித சம்பவம் எதுவும் நிகழாவண்ணம் சின்னாளப்பட்டியில் நாகராஜனுடைய சடலம் எரிபட்டப்பட்டது. அம்மேஜத் இப்ராகிமின் சடலம் திண்டுக்கல்லில் புதைக்கப்பட்டது.

திண்டுக்கல் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மற்றும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர், திண்டுக்கல் நகராட்சித் தலைவர், திருவருட் பேரவை உறுப்பினர்கள், இந்து, முஸ்லீம் மற்றும் கிறித்தவ சமுதாயத் தலைவர்கள் ஆடங்கிய அமைதிக் குழுக் கூட்டத்தை மறுநாள் 25-3-1990 அன்று திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நடத்தினார். மேலும் வன்முறை நிகழாமல் தவிர்க்கவும், அமைதியை நிலை நாட்டவும் வழிமுறைகளைக் காண்பதற்காக மேற்படி அமைதிக் குழு பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது. இறந்தவர்களுக்கான இறுதி ஊர்வலத்தை நடத்த இரு வகுப்பாரும் விரும்பியபோதிலும் அவ்விரு வகுப்புத் தலைவர்களிடம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மற்றும் அமைதிக் குழுவினர் எடுத்துக் கூறியதை அடுத்து கடைசியில் அவர்கள் இறுதி ஊர்வலங்கள் நடத்தும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டார்கள்.

11-20 மணி.

இரு கொலைகள் உள்பட அனைத்து சம்பவங்கள் குறித்தும் மொத்தத்தில் 10 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. 91 நபர்கள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த 91 பேர்களில் 46 பேர் முஸ்லீம்கள், 45 பேர் இந்துக்கள்.

சட்டம் ஒழுங்கு காவல் துறைத் தலைவர் 25-3-1990 அன்று திண்டுக்கல்லுக்கு விரைந்து சென்று அங்கே முகாமிட்டு, பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைக் கண்காணித்தார். தற்போது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 29]

நிலைமை முற்றிலும் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. நகரில் அமைதி ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து 144 பிரிவு தடைச் சட்டமும் நீக்கப் பட்டுள்ளது. எனினும், முன்னெச்சரிக்கையாக காவல் ரோந்து, மற்றும் பாதுகாப்புப் டணிகள் தொடர்கின்றன. இவை இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் பேசிய கருத்துக்களுக்குத் தரப்படுகிற சில விவரமான தகவல்கள் ஆகும்.

இந்தக் கிளர்ச்சி திண்டுக்கல்லிலும், பொதுவாக திண்டுக்கல். காயிதே மில்லத் மாவட்டத்திலும், தொடர்ந்து தமிழகத்தில் பல பகுதிகளிலும் இந்து முன்னணியினரால் ஏற்பட தூண்டிலிடப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் யாரும் மறுப்பதற்கு இல்லை. நேற்றைக்குக் கூட நம்முடைய எதிர்க்கட்சிய் தலைவர் இங்கே. பேசுகிறபோது திண்டுக்கல்லுக்கு காயிதே மில்லத் என்ற பெயர் வைத்த காரணத்தால்தான் அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அப்போது திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் குறுக் கிட்டு பேசும்போதுகூட, வேறு இடத்திற்கு என்றால் ஒப்புக் கொள்வார்களா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு சில துண்டு அறிக்கைகளைகூட திரு. லத்தீப் அவர்கள் இங்கே படித்தார்கள். இன்னும் அதற்கு ஆதாரமாக காலையில் வந்த தினபணி பத்திரிகையில் இந்து முன்னணியுடைய தலைவர் கோவையில் கொடுத்த பேட்டியில் திட்டவாட்டமாக அவர் கூறியிருக்கிறார். இந்து முன்னணி அமைப்பாளர் இராம கோபாலன் புதனன்று கோவையில் செய்தியாளர்களிடம் சில தகவல்களைத் தெரிவித்தார்.

இந்த மாதம் 24ஆம் தேதி திண்டுக்கல்லில் இந்து முன்னணி மாநாடு நடந்தபோது ஏற்பட்ட மோதல் சம்பவங்கள் பற்றி அவர் பேசினார். அதிலே சொல்கிறார். திண்டுக்கல்லுக்கு முஸ்லீம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தலைவரின் பெயரை வைப்பதை இந்து முன்னணி எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், தேசப் பிரிவினைக்கு கர்ரணமாக இருந்தவர்களில் ஒருவரின் பெயரை வைப்பதை எதிர்க்கிறது என்று சொன்ன இராம கோபாலன், உமறுப் புலவர், சீதக்காதி ஆகியோரின் பெயர்களை குட்டுவதை தமது அமைப்பு ஆதரிப்பதாகச் சொன்னார் என்று, தினமணி பத்திரிக்கையில் இன்றைக்கு முதல் பக்கத்தில் செய்தி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தான் நாம் ஆழ்ந்து நோக்க வேண்டும். அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதைப் போல காயிதே மில்லத் பெயரை திண்டுக்கல் மாவட்டத்திற்கு வைத்ததற்குப் பதிலாக வேறு எங்கே வைத்திருந்தாலும் இந்து முன்னணியினர் சும்மா இருந்திருப்பார்கள், இப்படிப்பட்ட கிளர்ச்சியில் ஈடுபட மாட்டார்கள் என்ற வாதம் உண்மையல்ல. சரியல்ல என்று ஆகிறது. அவர்கள் காயிதே மில்லத்தை ஒரு தேச துரோகி என்று அடையாளம் காட்டி, எனவே அவருடைய பெயரை வைக்கக் கூடாது, முஸ்லீம் பெயரை வைப்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, தேசத்தை துண்டாடிய அதற்கு காரணமாக இருந்த காயிதே மில்லத்தினுடைய பெயரை

1990 மார்ச் 29]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வைக்கக் கூடாது என்று சொல்வதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கும் போது அவர்களுக்கு இதில் ஒரு உள் நோக்கம் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு தமிழ்நாட்டில் ஒரு வகுப்புக் கலவரத்திற்கு மதக் கலவரத்திற்கு இதுவரையில் தந்தை பெரியாரால், பேரறிஞர் அண்ணாவால், பெருந்தலைவர் காமராஜரால், கண்ணியத்திற்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்களால், தொடர்ந்து அவர்களுடைய வழி வந்தவர்களால் கட்டிக் காப்பாற்றப்பட்டு வருகிற, இந்த மதவாதச் சண்டைகளிலிருந்து விடுபட்ட மாநிலம் என்ற ஒரு நிலையை மாற்றுவதற்காக இந்து முன்னணியினர் இன்றைக்குத்தீவிர முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை. அவர்களுடைய கூற்றுப்படி காயிதே மில்லத் தேசத் துரோகியா என்றால் இல்லை. பாகிஸ்தான் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று கருத்தைச் சொன்னவர்கள் எல்லாம் தேசத் துரோகிகள் என்றால் பாகிஸ்தானைப் பிரித்துக் கொடுத்து விடுங்கள். நிம்மதியாக இருக்கலாம் என்று சொன்னவர் மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள். இவைகளை எல்லாம் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பாகிஸ்தானைப் பிரித்து கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று கடைசியாக ஒப்புக் கொண்டு இந்திய நாட்டுத் தலைவர்களில் யார் யார் இருந்தார்கள், எப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்த்தால், நாம் அந்த வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். நான் அந்த விளக்கங்களுக்கு எல்லாம் செல்லவிரும்பவில்லை. ஒரு நிம்மதியான சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காக எடுக்கப்பட்ட ஒரு முடிவு அந்த முடிவு.

11-25 மணி

பாகிஸ்தான் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, கராச்சியிலே நடைபெற்ற இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக்கினுடைய மாநாட்டிற்கு காயிதே மில்லத் அழைக்கப்பட்டு இருந்தார். இஸ்மாயில் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டு இருந்தார்கள். அவர்கள் அந்த மாநாட்டிலே கலந்து கொண்ட நேரத்தில், அங்கு இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக்கினுடைய பணத்தை — காயிதே மில்லத் அவர்கள் இந்தியாவிலே எஞ்சியிருக்கின்ற முஸ்லீம்களுக்கு எல்லாம் தலைவராக இருக்கக்கூடிய, முஸ்லீம் லீக்கினுடைய தலைவராக பொறுப்பேற்று இருக்கிறார், எனவே அந்தப் பணத்தை நீங்கள் எடுத்துச் செல்லுங்கள் என்று அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்த போது, 'அது பாகிஸ்தான் பணம், அதை நான் எடுத்துச் செல்ல மாட்டேன்' என்று அதை வாங்க மறுத்தவர்தான் காயிதே மில்லத் இஸ்மாயில் சாகிப் அவர்கள் என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது.

அதுமாத்திரம் அல்ல, பாகிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்பு நடைபெற்ற நேரத்தில், பாராளுமன்றத்தில் பாகிஸ்தானை எதிர்த்து நடைபெறுகிற போராட்டத்திற்கு என்னுடைய மகனை ஒரு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 29]

போர் வீரனாக அனுப்புகிறேன். என்னுடைய மகன் மியாகாணை ஒரு போர் வீரனாக அனுப்புகிறேன் என்று சொன்னவர் காயிதே மில்லத் அவர்கள்.

அது மாத்திரம் அல்ல. அடிக்கடி அண்ணா சொல்லக்கேட்டு இருக்கிறோம். நானேகூட படித்து இருக்கிறேன். இந்தியா வினுடைய பொது மொழியாக எந்த மொழி இருக்க வேண்டும் என்று அரசியல் நிர்ணய சபையில் வாதம் வந்தபோது, இந்தியாவினுடைய பொது மொழியாக இருக்க எல்லா வகையிலும், தொன்மை அடிப்படையிலும், இலக்கண அடிப்படையிலும், கலை அடிப்படையிலும், கலாச்சார அடிப்படையிலும், தகுதி வாய்ந்த ஒரே மொழி, தமிழ் மொழிதான் என்று சொன்னவர் காயிதே மில்லத் டீஸ்மாயில் சாகிப் அவர்கள். அவர் சளுடை பெயரை வைக்கக்கூடாது என்பதற்கு வேறு காரணங்கள் எதுவும் சொல்லாமல், அவர் ஒரு தேசத்துரோகி என்று சொல்லி, அந்தப் பெயரை வைக்கக்கூடாது என்று சொல்கின்றவர்கள் திண்டுக்கல்லுக்கு மாத்திரமல்ல, நாகைக்கு வைத்திருந்தாலும் இதே கதைதான் அல்லது அவர் பிறந்த பேட்டைப் பகுதி இருக்கிற நெல்லை மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதிக்கு வைத்திருந்தாலும் இதே கதைதான். எனவே காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய பெயரை வைப்பதே தவறு என்று அதற்காக ஒரு கிளர்ச்சி என்றால், நான் இன்றைக்குச் சொல்கிறேன். இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மூலமாக, அதை இந்த அரசு அனுமதிக்காது, அப்படிச் சொல்கின்றவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும். அதன் மூலம் தமிழகத்திலே ஒரு வகுப்புவாத கிளர்ச்சியை மதக் கிளர்ச்சியை அவர்கள் இன்றைக்கு உருவாக்க முற்படுவார்களானால் அத்தகையவர்கள் மீது என்.எஸ்.ஏ. சட்டம் - தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டம் - பாயவும் தயங்காது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்து அமைதியான முறையிலே தமிழகம் வாழ்வதற்கு எல்லோரும் துணை நிற்கவேண்டும் என்கின்ற வேண்டுகோளையும் விடுத்து, இந்த வேண்டுகோள் இந்து முன்னணியைப் பொறுத்த வரையில் என்னுடைய இறுதி வேண்டுகோளாக அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பெரியவர்களை இப்படி மாசுபடுத்துகின்ற விவகாரங்களில் அவர்கள் ஈடுபடக் கூடாது என்பதையும், ஒரு மதத்தைப் புண்படுத்துகின்ற அளவிற்கு எந்த மதத்தினரும் நடந்து கொள்கக் கூடாது என்ற வேண்டுகோளையும் இந்த மாமன்றத்திலே இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்ட நிலையிலே எடுத்து வைத்து, இனி அவையை ஒத்திவைத்துப் பேசத் தேவையில்லை என்ற கருத்தை அவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களுக்குத் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்படுகிறது.